

تاریخ پنهان آیه چهل — شماره ده

نقطه میانی

Jeff Pippenger

2026-05-14

تاریخ پنهان دانیال باب یازده آیه چهل با تاریخی که در آیات ده تا شانزده همان باب به تصویر کشیده شده است، همسو می‌باشد. در آیات ده تا شانزده، خط جانور زمینی مکاشفه سیزده، یعنی شاخ جمهوری خواه مرتد ایالات متحده، به وسیله دونالد ترامپ نمایانده شده است؛ خط شاخ پروتستان مرتد ایالات متحده به وسیله مکابیان نمایانده شده است؛ خط جانور دریایی پاپیت به صورت «غار تگران قوم تو» نمایانده شده است؛ و خط اژدها به وسیله پادشاهان مختلف جنوب و فیلیپ مقدونی نمایانده شده است. خط یک صد و چهل و چهار هزار به وسیله پطرس نمایانده شده است.

میانه

در درون آن تاریخ پنهان، میانه بارها مورد تأکید قرار می‌گیرد. دویست و پنجاه سالی که در ۴۵۷ ق.م. آغاز شد، در ۲۰۷ ق.م.، در میانه نبردهای رافیا و پانیوم، یعنی دو جنگ نیابتی پایانی آیات یازده تا پانزده، به پایان رسید. دویست و پنجاه سال مربوط به وحش زمین که در ۱۷۷۶ آغاز شد، در ۲۰۲۶ پایان می‌یابد، یعنی سال «انتخابات میان دوره‌ای» در عرصه سیاسی وحش زمین. پطرس در قیصریه فیلیپ (پانیوم) قرار دارد، در میانه آن سه باری که مسیح به طور انحصاری تنها سه شاگرد را با خود برد.

در تاریخ آن خطوط موازی، پطرس نماینده کسانی است که هشدار گلوله‌های آتشین بر نشویل را تصحیح کرده و تکرار می‌کنند. نام پطرس دقیقاً در میانه باب‌های یازده تا بیست و دوی متی تغییر یافت، همان‌گونه که باب میانی باب‌های یازده تا بیست و دوی مربوط به أبرام، ختنه را به عنوان نشان عهد مشخص ساخت؛ و نیز در همراهی با میانه باب‌های یازده تا بیست و دو در مکاشفه که نشان عهد مرگ را در مکاشفه ۱۷ معین می‌سازد. نقطه میانی جایی است که یکصد و چهل و چهار هزار تن از لائودیکیه‌ای به فیلادلفیایی تبدیل می‌شوند، و میانه سه فرشته، فرشته دوم است.

گام دوم، یا نقطه میانی، زمان آزمون دوم معبد است که در پی آزمون نخست و بنیادی می‌آید. آزمون نخست سال ۲۰۲۴ عبارت بود از استقرار رؤیای بیرونی به وسیله نماد روم، و آزمون دوم رؤیای درونی مره (آپنه) از مسیح در اقدس الاقداس است. در تاریخ فرشته دوم، پیام فریاد نیمه شب می‌رسد تا پیام فرشته دوم را توانمند سازد.

در تاریخ میلری سال 1840، یوشیا (به معنای «بنیاد خدا») لیچ در شناسایی خود از نبوت اسلام مربوط به وای اول و دوم اصلاحی به عمل آورد، و در سال 1844، ساموئل اسنو اصلاح پیش‌بینی 1843 را در تحقق مثل ده باکره انجام داد. پطرس در سال 2026 باید پیش‌بینی نافرجام گوی‌های آتشین نشویل را، چنان‌که با نامیدی میلری 1843 نمونه‌وار شده است، اصلاح کند و پیام اسلام را نیز، چنان‌که با کار یوشیا لیچ در 1840 نمونه‌وار شده است، تعدیل نماید. آن دو رویداد میلری 1840 و 1844 به ترتیب نمایانگر اقتداربخشی پیام فرشته اول در 11 اوت 1840 و اقتداربخشی پیام فرشته دوم در 17 اوت 1844 هستند. این دو با هم، اقتداربخشی فریاد نیمه شب را هنگامی که گوی‌های آتشین نشویل فرود می‌آیند، مشخص می‌سازند.

«فرشته‌ای که در اعلام پیام فرشته سوم با او متحد می‌شود، باید تمامی زمین را با جلال خویش روشن سازد. در اینجا کاری با گستره‌ای جهانی و قدرتی بی‌سابقه پیشگویی شده است. جنبش

ادونتی سال‌های 1840-44 تجلی باشکوهی از قدرت خدا بود؛ پیام فرشته اول به هر ایستگاه بشارتی در جهان رسانده شد، و در برخی کشورها عظیم‌ترین علاقه دینی پدید آمد که از زمان اصلاحات سده شانزدهم در هیچ سرزمینی مشاهده نشده بود؛ اما اینها باید به وسیله جنبش نیرومند زیر آخرین هشدار فرشته سوم پشت سر گذاشته شوند.» The Great Controversy, 611.

این پرسش مطرح است که چرا، با وجود همه شهرهای ایالات متحده، مشیت خدا نشویل را برمی‌گزیند. با فرارسیدن وای سوم در ۱۱ سپتامبر، برج‌های دوقلوی نیویورک و پنتاگون و واشینگتن، دی‌سی هدف قرار گرفتند. هواپیمای چهارمی نیز بر زمین سقوط کرد. نماد وحش زمین زمین است؛ نماد قدرت اقتصادی آن نیویورک است، و نماد قدرت نظامی آن پنتاگون. هنگامی که ایالات متحده جهان را وادار می‌سازد که نشان اقتدار پاپی و نظام سیاسی اتحاد کلیسا و دولت را، که همان تصویر وحش است، بپذیرد، این کار را از طریق قدرت نظامی و اقتصادی خود انجام می‌دهد؛ زیرا مکاشفه باب سیزده کاربرد قدرت وحش زمین را برای منع وفاداران از خرید و فروش معرفی می‌کند، و نیز کسانی را که بر سبت روز هفتم خدا ایستادگی می‌کنند، به مرگ می‌سپارد. نمادگرایی نبوی در دانیال ۱۱:۴۰ به صورت «ارابه‌ها، سواران (قدرت نظامی) و کشتی‌ها» (قدرت اقتصادی) به تصویر کشیده شده است.

در زمان مهر شدن صد و چهل و چهار هزار، اسلام به‌گونه‌ای غیرمنتظره چهار بار بر سرزمین جلالی ضربه وارد می‌کند. نخستین بار ۱۱ سپتامبر بود، دومین و سومین بار سرزمین جلالی کهن تحت‌اللفظی و سپس نشویل بود. چهارمین، زلزله مکاشفه یازده است، که همان قانون یکشنبه می‌باشد. در بستر بلعام و سه فرشته، دو ضربه ۷ اکتبر ۲۰۲۳ و نشویل، نمایانگر دو تاکستان کتاب مقدسی قوم عهد خدا هستند.

هنگامی که زخم مهلک پاپیت در قانون یکشنبه شفا یابد، تجلی دوم قرون تاریک آغاز می‌شود. وای اول و وای سوم یکی هستند، زیرا مسیح همواره پایان را با آغاز مصور می‌سازد؛ از این رو ستاره ساقط‌شده محمد در وای اول، که کلیدی را که هاویه را گشود، چرخانید، و اندکی پس از 11/9، الحاد هاویه آن دو شاهد مکاشفه یازده را به قتل رسانید. در قانون یکشنبه، زخم مهلک پاپیت شفا می‌یابد، و وحش کاتولسیسم معمای نبوتی هشتم را—که نمایانگر رستاخیز است—به انجام می‌رساند. آنگاه دوره دوم قرون تاریک آغاز می‌شود، همچون نشانه سوم بلعام، هنگامی که الاغ سخن می‌گوید، کلید را می‌چرخاند تا بار دیگر هاویه را بگشاید. پس از 11/9، الحاد، ازدها، از هاویه بیرون آمد تا با ثروتمندترین رئیسی که تمامی قلمرو یونان را برانگیخت، بجنگد. در قانون یکشنبه، وحش مکاشفه هفده از هاویه صعود می‌کند و تاریکی بار دیگر خورشید را محو می‌سازد.

چرا نشویل؟ این پرسشی است که همچنان حل‌نشده باقی مانده است. نشویل آغاز دوره کوتاه اعلام پیام فریاد نیمه‌شب را مشخص می‌سازد، و این دوره با حمله‌ای ویرانگر و غیرمنتظره از سوی اسلام آغاز می‌شود و به همان‌گونه نیز پایان می‌یابد. قانون یکشنبه در پایان این دوره، نمایانگر اجرای نشان وحش در ایالات متحده و آغاز نابودی شهرهاست. «نابودی» از ویژگی‌های نبوی اسلام است.

نابودی

«شب پیش از دیشب، صحنه‌ای بسیار هول‌انگیز از برابر من گذشت. دیدم گوی عظیمی از آتش در میان برخی عمارت‌های زیبا فرود آمد و موجب نابودی آنی آنها شد. شنیدم که بعضی می‌گفتند: "ما می‌دانستیم که دآوری‌های خدا بر زمین خواهد آمد، اما نمی‌دانستیم که به این زودی خواهد آمد." دیگران گفتند: "شما می‌دانستید! پس چرا به ما نگفتید؟ ما نمی‌دانستیم." از هر سو چنین سخنانی را می‌شنیدم.» نامه 217، 1904.

یازده سپتامبر

مکاشفه «نه یازده» سرشت پادشاهی اسلام را مرگ و ویرانی معرفی می‌کند، زیرا در نبوت، نام نمایانگر شخصیت است.

و بر خود پادشاهی داشتند که همان فرشته‌هاویه است؛ نام او در زبان عبرانی آبدون، و در زبان یونانی، آپلیون است. مکاشفه 9/11.

«آبدون» به معنای «هلاکت» یا «جایگاه هلاکت» است و «آپولیون» به معنای «هلاک‌کننده» است.

«فرشتگان چهار باد را نگاه داشته‌اند؛ بادهایی که به صورت اسبی خشمگین به تصویر کشیده شده‌اند، اسبی که می‌کوشد بند از بند بگسلد و بر سراسر روی زمین بتازد، و در مسیر خود ویرانی و مرگ به بار آورد.»

«آیا باید بر درست بر لبه جهان ابدی به خواب رویم؟ آیا باید کُند و سرد و مرده باشیم؟ آه، کاش در کلیساهای ما روح و نفس خدا در قوم او دمیده می‌شد، تا بر پاهای خویش بایستند و زنده شوند. ما نیاز داریم دریابیم که راه تنگ است و دروازه باریک. اما هنگامی که از آن دروازه تنگ می‌گذریم، فراخی آن بی‌حد و حصر است.» Manuscript Releases, volume 20, 217.

راه اسلام وای سوم، راه بلعام و الاغ است. راه اسب خشمگین اسلام - که همان چهار باد نزاع یوحنا، باد تند اشعیا و «باد» یا «نفس» حزقیال است که از چهار باد می‌آید - از ۹/۱۱ مسیری را می‌پیماید که به دروازه «تنگ» و «مستقیم» منتهی می‌شود. آن دروازه تنگ، سومین نشانه راه بلعام و الاغ است.

و فرشته خداوند پیش‌تر رفت و در جایی تنگ ایستاد، که نه به سوی راست راهی برای گردیدن بود و نه به سوی چپ. و چون ماده الاغ فرشته خداوند را دید، زیر بلعام بر زمین افتاد؛ و خشم بلعام افروخته شد، و او ماده الاغ را با عصا زد. آنگاه خداوند دهان ماده الاغ را گشود، و او به بلعام گفت: به تو چه کرده‌ام که این سه بار مرا زده‌ای؟ اعداد ۲۲:۲۶-۲۸.

مسیر سومین وای نابودی اسلام در ۱۱ سپتامبر آغاز شد، هنگامی که مکاشفه ۱۸:۱-۳ به انجام رسید.

«اکنون این سخن از کجا آمده است که من اعلام کرده‌ام نیویورک باید به وسیله یک موج جزر و مدی از میان برده شود؟ من هرگز چنین چیزی نگفته‌ام. من گفته‌ام، هنگامی که به ساختمان‌های عظیمی که در آنجا طبقه بر طبقه سر برمی‌آوردند می‌نگریستم: "چه صحنه‌های هولناکی رخ خواهد داد آنگاه که خداوند برخیزد تا زمین را به شدت بلرزاند! آنگاه کلمات مکاشفه ۱۸:۱-۳ به انجام خواهد رسید." تمام باب هجدهم مکاشفه هشدار است درباره آنچه بر زمین خواهد آمد. اما من به طور خاص نوری درباره آنچه بر نیویورک خواهد آمد ندارم، جز اینکه می‌دانم روزی ساختمان‌های عظیم آنجا به وسیله گردش و واژگونی قدرت خدا فرو افکنده خواهند شد. از نوری که به من داده شده است، می‌دانم که هلاکت در جهان است. یک کلام از خداوند، یک لمس از قدرت عظیم او، و این بناهای سترگ فرو خواهند ریخت. صحنه‌هایی رخ خواهد داد که هولناکی آنها را نمی‌توانیم تصور کنیم.» Review and Herald, July 5, 1906.

پرسش همچنان باقی است: چرا نشویل؟ گلوله‌های آتشین نشویل نمایانگر سناریوی نبوی‌اند که در آن، یک طبقه از آدونتیسم شرمسار می‌شود و مطابق با یوئیل، «منقطع» می‌گردد. طبقه دیگر چنین تصویر شده است که هرگز شرمسار نمی‌شود و از شادی سرشار است. این شادی نبوی نه به سبب داوری‌ای است که بر نشویل و ایالات متحده آورده می‌شود، بلکه به سبب احقاقی است که در میان آنانی که در مثل روغن دارند و آنانی که روغن ندارند، به تصویر کشیده شده است. روغن معانی نمادین بسیاری با خود دارد، اما یکی از معانی اصلی آن، پیام فریاد نیمه‌شب است. آن پیام از پایان

سال ۲۰۲۳ به تدریج آغاز به گشوده شدن کرد، و نمایانگر افزایش معرفتی بود که یا رد می‌شود یا پذیرفته می‌گردد. هوشع به روشنی بیان می‌کند که آنان که معرفت را رد می‌کنند، به عنوان کاهنان خدا مردود می‌شوند. پطرس، هنگامی که گلوله‌های آتشین نشویل را درک می‌کند، در میانه ساختار لایوان بیست‌وسه قرار گرفته است، و عدد سی نمادی از کاهنان است.

قوم من به سبب نبود معرفت هلاک شده‌اند؛ زیرا تو معرفت را رد کرده‌ای، من نیز تو را رد خواهم کرد تا دیگر کاهن من نباشی؛ و چون شریعتِ خدای خود را فراموش کرده‌ای، من نیز فرزندان را فراموش خواهم کرد. هوشع ۴:۶.

موضوع «معرفت» یا فقدان آن، یکی از حقایقی است که با فرارسیدن گلوله‌های آتشین نشویل مرتبط است. «معرفت» نبوی، یا فقدان آن، آغاز اعلام فریاد نیمه‌شب را مشخص می‌سازد، و آن دوره با مسئله اطاعت از کلام خدا، آن‌گونه که در موضوع سبت و یکشنبه نمود یافته است، پایان می‌پذیرد. مسیح همواره پایان را با آغاز به تصویر می‌کشد، و در آغاز، اطاعت از کلام خدا پیام هشدار بود که در باغ به آدم و حوا داده شد.

مسئله اطاعت در پایان را نمی‌توان به یک باغ واحد محدود کرد، اگر - چنان‌که خواهر وایت می‌گوید - «هر امتی درگیر خواهد شد». مسئله سبت و یکشنبه، تکرار آزمون آغازین آدم و حوا در باغ است که در پایان، در سراسر جهان تکرار می‌شود. آن آزمون با قانون یکشنبه در ایالات متحده آغاز می‌گردد، که همچنین پایان دوره اعلان فریاد نیمه‌شب نیز هست.

اعلام پیام هشدار که مسیح در راه است، تنها به وسیله کسانی انجام می‌شود که افزایش معرفت حاصل از گشوده شدن مهر پیام مکاشفه عیسی مسیح را، که در پایان سال ۲۰۲۳ آغاز شد، پذیرفته‌اند. آزمونی از معرفت، یا فقدان آن، در حمله نشویل نهایی می‌شود. آزمون تعیین‌کننده، از میان آن سه آزمونی که در گشوده شدن مهر در سال ۲۰۲۳ آغاز شد، بر روغن استوار است؛ روغنی که «معرفت» است و در درون پیام نبوی‌ای قرار دارد که در آن زمان مهرش گشوده شد.

«معرفت» مهرگشوده آزمون می‌کند و در نهایت آشکار می‌شود، همچون روغن که آزمون سوم و آزمون محک است. آن آزمون، دوره اعلام پیام فریاد نیمه‌شب را آغاز می‌کند؛ پیامی که به آزمون اطاعت ختم می‌شود. آن آزمون اطاعت بر حوا، که نماینده کلیساست، و بر آدم، که نماینده دولت است، به انجام می‌رسد. ترکیب این دو نهاد هنگامی نهایی می‌شود که نشان وحش تحمیل گردد. آزمون باغ، آزمون پایان است. این آزمونی برای مردان و زنان است که دربرگیرنده اتحاد کلیسا و دولت است، که یک مرد و یک زن هستند. پیام هشداردهنده‌ای که مهرگشوده می‌شود و به آزمون نهایی اطاعت می‌انجامد، به وسیله درخت «معرفت» نیک و بد به تصویر کشیده شده است.

نشویل نمادِ تعلیم یونانی در سرزمین وحش زمین است. تعلیم یونانی، تعلیم کاذب است؛ آن معرفتِ شریrane است، و معرفتِ نیکو، تعلیمِ راستین است. تنها هیئت امنای مؤسسه‌ای که الن وایت هرگز پذیرفت در آن مشارکت کند، کالجِ مدیسون بود که در نشویل واقع شده است؛ نشویلی که «آتن جنوب» خوانده می‌شود. نشویل نمادِ تعلیم یونانی، یا تعلیم کاذب، است. تعلیم کاذب، معرفتِ کاذب است. اهمیتِ نشویل با نمادپردازی شهر نیویورک و پنتاگون همسو است.

ما این مطالب را در مقاله بعدی ادامه خواهیم داد.

دست‌نویسته ۱۸۸، ۱۹۰۵

«هنگامی که در نشویل بودم، برای مردم سخن گفته بودم، و در دل شب، گوی عظیم آتشی پدید آمد که مستقیماً از آسمان فرود آمد و بر نشویل قرار گرفت. شعله‌ها همچون تیرها از آن گوی

بیرون می رفتند؛ خانه‌ها در آتش می سوختند؛ خانه‌ها می لرزیدند و فرو می ریختند. برخی از مردم ما در آنجا ایستاده بودند. آنان گفتند: «دقیقاً همان است که انتظارش را داشتیم؛ ما این را انتظار داشتیم.» دیگران در اندوه دست‌های خود را می فشردند و برای رحمت به درگاه خدا فریاد برمی‌آوردند. آنان گفتند: «شما می دانستید؛ شما می دانستید که این در راه است، و هرگز حتی یک کلمه برای هشدار دادن به ما نگفتید!» چنان می نمود که گویی از این اندیشه که هرگز چیزی به آنان نگفته بودند یا هیچ هشدار به آنان نداده بودند، نزدیک بود ایشان را پاره پاره کنند.»

.Manuscript 188, 1905